

Crisi, fort i no et moguis

Els últims moviments del Partit Popular a Madrid avalen que Jaume Matas serà el candidat a les Illes Balears. Coincidint amb aquests indicis, des de les files conservadores revifen l'ofensiva política, social i mediàtica contra el Govern del Pacte de Progrés. Les acusacions de crisi econòmica actuen com a teló de fons.

Ho deia el conseller d'Hisenda i Pressuposts, Joan Mesquida: "Crisi? com es pot parlar de crisi si l'afiliació a la Seguretat Social continua creixent?" I és que a les Balears es viu un ambient polític tan desfermadament enrarit que ja tot és possible. Fins i tot la insistència, fort i no et moguis, del PP i dels ambients socials, econòmics i mediàtics que li són propers, a dir que les Balears pateixen una profunda "crisi econòmica" per culpa del Govern del Pacte de Progrés, que va impulsar i aplicar, entre altres mesures, l'ecotaxa. Però l'ofensiva no es limita a això. És general i coincideix –no pot ser cap casualitat–, amb el fàctic anunci que Jaume Matas serà, sembla que definitivament, el cap de llista dels populars en les eleccions autonòmiques del pròxim 25 de maig.

Convenció i ofensiva. Va ser la convenció política del PP feta a Madrid el 18 i 19 de gener passats la que marcà el punt d'inflexió. I que actuà com el ressort, o consigna, que posà en peu de guerra tot el potencial conservador balear.

El diumenge, dia 19, Matas, per primer cop, feia unes declaracions en què implícitament deia que seria el candidat. El mateix dia aterrava a Palma per participar en les festes de Sant Sebastià i per escalfar els motors del seu partit. Els dies previs havien circulat rumors que, coincidint amb la convenció conservadora, hi hauria "novetats", i s'apuntava l'anunci d'un candidat alternatiu: el batlle d'Inca, Pere Rotger, o fins i tot el de Palma, Joan Fageda. Res. La maquinària del PP ordenà *general*, i en dos dies tot canvià. El diumenge ja ningú no dubta-

va que Matas seria el candidat i, a més, els següents dies tots els engranatges de l'ofensiva conservadora es van començar a moure, i a tota màquina.

El mateix cap de setmana es va saber que el president del Grup Sol, la principal cadena hotelera, Gabriel Escarrer, havia enviat una carta al president Francesc Antich acusant-lo d'actuar contra els interessos turístics de Balears. Naturalment, va transcendir a l'opinió pública. No era la primera vegada que Escarrer envia una carta al president, però en aquesta ocasió tenia el valor afegit del moment. Efectivament, al cap de quaranta-vuit hores, la Cambra de Comerç, que ha col·laborat estretament amb el Govern del Pacte, es despenjava amb una opinió demolidora per als interessos de l'executiu d'Antich: anunciava que els indicadors econòmics mostraven una evident "crisi econòmica".

Pel que fa al Govern balear, els principals implicats, Antich i Mesquida, han optat per no entrar en disputes. El missatge és el de sempre: si la contractació de mà d'obra augmenta, com es pot parlar de crisi? Però l'ofensiva de la crisi no para. Dia sí i dia també alguna organització, i els mitjans de comunicació afins, conreen i transmeten el missatge que Balears viu una profunda crisi econòmica deguda a la "irresponsabilitat" del Govern, que ha volgut "ficarse" a través de l'ecotaxa en allò que funcionava bé, el turisme, i que de resultes d'aquesta actitud ara va malament. Òbviament, aquest discurs rep la indissimulada ajuda del Govern central, que presenta unes estadístiques d'ocupació hotelera sempre enormement negatives i amb una especificitat balear

Jaume Matas aterrarà a les Illes Balears el proper març, i, amb ell, tota la ventada de la crispació i la suposada crisi del Pacte de Progrés. Serà el darrer candidat autonòmic proclamat al Partit Popular amb vista als comicis autonòmics del maig.

que pretén “provar” que és responsabilitat de la gestió del Govern i no del context internacional, com defensa l’executiu balear.

El flanc catastrofista es complementa amb noves aparicions en escena, que evidentment no poden ser casuals, de les organitzacions de propietaris rústics afectats per les pretensions del Govern de crear parcs naturals. El missatge comú és que l’executiu d’Antich és un irresponsable per voler “imposar” aquests parcs, i que practica, diuen, una política absurda “d’intromissió” en parcel·les presumptament íntimes i privades que afecten la sacrosanta propietat privada.

Com es veu, el fil conductor és el mateix. El Pacte de Progrés es vol “entremetre” il·legítimament en àmbits que no li corresponen i que, a més, tenen com a conseqüència un “desastre” econòmic i social. I, això, precisament, és el missatge que després “recull” el PP. Ho ha dit

És l’estratègia de la tensió. I no ha fet més que començar

Matas, i també el portaveu parlamentari Joan Flaquer i els altres dirigents. Que la situació econòmica és desastrosa i que socialment el Govern del Pacte provoca l’enfrontament.

El fet que no hi hagi cap indicador objectiu i neutral que avaluï les crítiques conservadores no sembla importar gens. És l’estratègia de la tensió duta a extrems de màxima crispació. I no ha fet més que començar.

Si han coincidit ara tots aquests moviments de revifament de l’ofensiva és perquè, segons la premsa conservadora, Matas va ser informat dies abans de la convenció que, ja era segur, José María Aznar el vol de candidat. I el procés que marcarà l’*in crescendo* de tensió està perfectament dissenyat. Serà al març,

segurament a principis, quan Jaume Matas sigui *investit* candidat del PP balear en les eleccions autonòmiques, en un acte en el qual desembarcaran tots els pesos pesants del conservadorisme estatal, i no es descarta que fins i tot el mateix president espanyol.

En resum. Ara que ja sembla clar que Matas serà el candidat, és quan el PP ha ordenat *posar-se fermes* als seus militants, tots a una contra el Govern.

Per això l’última setmana han sorgit, *espontàniament*, les veus concordants del catastrofisme, en una indissimulada ofensiva per escalfar l’ambient aquest mes i mig, de manera que al març Jaume Matas pugui aterrar com el salvador.

Miquel Payeras